

ALBINA

REVISTA ENCICLOPEDICA POPULARA

APARE ÎN FIE-CARE DUMINICĂ

Abonament, pe an: în țară	Lei	5
" " " străinătate	"	8
Un număr		15 bani.

S U M A R :

G., Prințul Bulgariei la Sinaia. — G. Ionescu, Lumea bunicului. — I. Mihăilescu, Ruinele Cetății lui Negru-Vodă. — P. G., Biserica Mihaiu-Vodă din Bucuresci. — R. Răducanu, Industria mieilor timpurii. — G. S., Băuturile alcoolice otrăvitoare. — Mărimea și greutatea corpului nostru. — Din gardul Mântulesii. — Dr. S., Apele minerale calde. — N., Informațiuni școlare. — V. S. Moga, Revista agricolă și comercială. — Gh., Papadopol Kalimach. — Const. N. Mateescu, Literatură populară (puii de ploscă). — Sfaturi practice. — Adrese către redacție. — Deslegarea ghicitorilor. — Intrebări și ghicitori. — Informațiuni. — Poșta redacției.

Ilustrațiuni: Mitropolitul Șaguna. — Plimbarea cu bunicul. — Biserica Mihaiu-Vodă din Bucuresci. — În Luncă.

Prințul Bulgariei la Sinaia

Prințul Bulgariei, Ferdinand, împreună cu soția sa prințesa Luisa, au făcut vizită M. M. L. L. Regelui Carol și Reginei Elisabeta la Sinaia, în zilele de 24—28 Iunie a. c. Li s'a făcut o primire foarte prietenească din partea Suveranilor noștri și s'a exprimat dorința sinceră în acest prilej, ca legăturile tradiționale dintre poporul român și bulgar să devină din ce în ce mai strînse. Acesta e și dorința noastră a tuturor.

Doă popore mici, cari au suportat aceleași nevoi în trecut, au datoria de a căută toate mijlocele să se ajute reciproc pentru prosperare și înflorire!

În seara de 25 Iunie s'a dat și o masă de gală. La sfârșitul mesei M. S. Regele Carol, a rostit următoarele cuvinte:

«Mulțumesc Alteței Voastre Regale din totă inima pentru a doua Sa vizită, care Ne umple de o satisfacțiune cu atât mai mare, că avem bucuria a saluta astă-dată în România pe Principesa Maria Luisa.»

«Prezența Altețelor Lor Regale este o nouă dovadă de bunele raporturi cari există atât de norocos între Statele Nostre.

«In speranța că aceste raporturi se vor consolida încă mai mult, fac vărurile cele mai vii pentru fericirea Alteței Voastre Regale și a Augustei Sale Familiî, precum și pentru prosperitatea țării Sale. Rădic paharul Miei în sănătatea A.A. LL. RR. Principele și Principesa Bulgariei».

Prințul Ferdinand al Bulgariei a răspuns îndată:

«Mulțumesc Majestății Văstre pentru bine-voitôrele și grațioasele sale cuvinte.

«Pentru Mine este o dulce satisfacțiune de a mă regăsi lângă Majestatea Văstră, după un an abia conținut.

«Bucuria Mea este cu atât mai mare, cu cât mă regăsesc acî împreună cu Principesa Soția Mea pe care nu putusem, spre marea Mea părere de rău, să O prezint M. S. Reginei în anul trecut.

Mulțumim Majestății Văstre care-Mi procură din nou prilejul să-I afirm sentimentele Mele de amicitie și bucurându-Me că relațiunile noastre de vecinătate permit odată mai mult înfrățirea ambelor popore în persoanele noastre, ridic paharul meu în sănătatea Majestății Văstre și a Reginei, în sănătatea Casei Regale a României și pentru propășirea și mărirea Națiunii Române».

Prințul Ferdinand mai apoi, remițând M. S. Regelui Ordinul Bravurei, a rostit următoarea cuvîntare:

Sire,

«Acum 21 de ani armata română lua parte la acel rebel memorabil care a făcut din Bulgaria o țară liberă.

«Înainte Plevnei, în capul vitejei Sale armate, Majestatea Văstră a îndeplinit acte de valoare militară care I-a săpat numele atât în istoria poporului său, cât și în aceea a Bulgariei.

«In amintirea acestor fapte gloriose, rog pe Majestatea Văstră să primescă din mânele Mele, ca mare-maestru și însoțit de cavaleri membri ai consiliului ordinului, însemnele de întâia clasă ale ordinului militar bulgar «Pentru Bravură», ca o mărturie a sentimentelor noastre de recunoștință și ca o dovadă solemnă a amicitiei Mele pentru Majestatea Văstră.

Sire,

«Conferind Majestății Văstre aceste nobile însemne de bravură militară, strig împreună cu cavalerii Mei, membri ai consiliului ordinului: Dumneșă să ocrotescă pe Majestatea Sa Carol I Regele României».

M. S. Regele a răspuns :

«Sînt adînc mișcat de cuvintele atât de măgulitoare ce Alteța Voastră Regală Mă-a adresat, precum și de amabila

«Ei atențiune, de a-Mi remite, înconjurat de vilejii Sei ofi-
ceri, cari s'aũ distins în resbel, ordinul Sãu militar.

«Îl primesc cu atât mai mare recunoscinã și satisfacțiune,
«cu cât ved în acẽsta o noue dovadã a prieteniei ce Alteța
«Voastrã Regalã are pentru Mine și o legãturã prețioasã cu
«tãnãra Sa armatã, pentru a cãrei desvoltare fac urãrile
«cele mai vii.

«Acestã decorațiune Imi va aduce tot-d'o-datã aminte fru-
«mõsa epocã, când armata Mea a combãtut victorios pe
«cãmpurile de bãtãlie alãturea cu vitẽza armatã rusescã,
«pentru a constitui Bulgaria și a cuceri independența Ro-
«mãniei.

«Mulțumind încã odatã Alteței Vostre Regale pentru
«semnele de simpatie ce-Mi dã, O rog sã credã în simți-
«mintele Mele cele mai amicale și în viul interes ce port
«Bulgariei, Principelui ei și armatei Sale».

Prințul Ferdinand împreună cu Soția, s'aũ întors în Bul-
garia prin Constanța, dupã ce aũ vizitat podul de peste Du-
nãre. Facem toate urãrile nõstre de bine poporului român și
celui bulgar!

G.

LUMEA BUNICULUI

Toc! toc! erã singurul sgomot monoton ce întrepruiea la in-
tervale regulate, tãcerea casei pãrintesci. «Ce va fi lãcend
õre bunicul în odaia sa pînã la acestã vreme?» diceã o micã
fetișã, învîrtindu-se, cu neastãmpãr, în fața unei uși închise.
«Dõrme õre? va fi õre bolnav?» și-și alipea pe rînd ochii, de
gura chei, pe cînd micile sale degete, începeau din nou a bate
discretul: toc! toc! În sfîrșit, ușa se deschise; și n cadrul ei apã-
rãu un bẽtrãn, a cãruí frunte latã, adînc brãsdatã, aratã pe o-
mul încercat, pe înteleptul chibzuitor.

Chipu-i blãnd, zugrãveã lãmurit nemulțumirea lãuntricã de a
fi fost înterupt în îndeletnicirile sale. Un zîmbet dulce însã,
șterse expresiunea severã a trãsurilor feței sale ofilite, încreșite
prin timp și încercãri, la vederea miciei turburãtoare. «A! tu ești,
copila mea?» el nu putu urmã, cãci doue drãgãlașe brațe îi în-
conjurãrã gãtul, și o plõie de sãrutãri îi acoperirã fruntea și o-
brajii.

— Bine, bine, micã lingușitoare, imi pare cã vii sã cauți cartea
cu cadrele cele frumoșe, ãise bãtrînul vesel, liberãndu-se ușurel
de îmbrãțișarea nepõtei sale.

— O! nu, tatã mare, nu vreau cartea, sciũ cã diserã imi vei ceti
dintr'insa istoriõra cu calul pe cînd eu voiú privi chipurile; voiú
aștepta pînã diserã.

Plimbarea cu buniceul.

— Ce dorești dar, micuța mea?

— Nimic, bunicule, ți se din nou fetița. Te-am așteptat mult, mult la poarta grădinei; vedând însă că nu vii să ne preumblăm ca în toate zilele, am venit să te iaș.

Bine ții, uitasem preumblarea noastră. A da, stai puțin, Mari-
oră, voi reveni îndată, și ne vom preumbla un sfert de ceas
mai mult ca de obicei, spre a înlocui timpul pierdut. Ți-când
acestea, bêtânul reintră în cameră, de unde eși cu căciula sa
de catifea vișinie și însoțit de cănilile său Leu.

Credinciosul animal începă să se gudură de bucurie, vedând
pe mica sa stăpină, care nu rămase nesimțitoare la asemenea
semne de iubire. Copila mângăie cănilile, vorbindu-și:

— Bunul meu Leu, tu vrei ca tot-d'a-una, să ieși parte la lecțiu-
nea mea de botanică; iată, ține coșulețul pentru ierbură. Aceste
ține, fetița îi puse în gură un mic paneraș, și grăbită, urmă ve-
selă pe bunicul său, care apucase prin galerie, spre scara gră-
dinei. Sosit în fața unei ferestre, fața sa luă un aer gânditor,
căci picături mari de ploă cădeau sgomotos, pe gemuri.

— Marioră, țise atunci nepoței sale, veți, plouă; pentru acum
dar câtă să te mulțumescă a privi chipurile cărții tale și a
ascultă poveștile bunicului tău. Ploă o să fie îmbelșugată; iată
cerul acoperit de nori întunecoși, amenințători.

* * *

La această ne așteptată priveriște, copila plecă mahnită capul,
și apucă, fără a răspunde, drumul spre camera bunicului. Schim-
barea venise prea repede; așa că micuța nu avusese timpul a
se împacă cu gândul de a înlocui încântătoare grădina a pă-
rinților săi, cu severa odaie a bunicului, unde trebuia să umble
binișor, să stea mai mult tăcută, mai mult la un loc, cu cartea
deschisă pe genunchi, privind chipurile, talmăcite din când în
când de către bunicul său.

Era negreșit ore, când și această îndeletnicire, își avea farme-
cul său pentru mica Marie; de astă-dată însă, realitatea rămase
rece față cu zugrăvelele închipuirii sale. Ea se vedea încă în
grădina, lângă bunicul său, străbătând cu un pas ușurel nisi-
poșele și umbrășele-i poteci, sărind pe lângă brazde, spre a cu-
lege florile multicolore, erburile lucioșe, miroșitoare, și atât de
variate în formă, în speci, că îi trebuia ore care muncă, pînă să
scie a le numi și a le clasa în micul său herbar, după cum
o învățase moșul său. Când se aședă dar pe un scaun, lângă je-
țul bêtânului, Maria combătea cu greu părerea de rău ce o
asemenea comparație o făcea să simtă.

Dar ploia, ce acum cădeă torențial lovind ferestrele, și vîntul
care mlădiă virful arborilor grădinei, o liniștiră.

Acum când fulgerul scăpără, brăzdând cerul, în tot întinsul
său, și tunetul bubuia, cutremurând casa, pînă în temelie, odaia
bunului îi pără un adăpost dulce, și povestea plină de farmecă a

moşului, o captivă cu totul. Eră una din acele naraţiuni bine alese, bine alcătuite, pentru o minte de 10 ani. Pe cînd ascultă dar, nu scia micuţa că acastă schimbare a timpului, privită şi primită cu nepăsare de restul muritorilor, dar care adusese atîta turburare în neştiutorea sa inimă, prea nouă pentru a cunoşce simţirile vii, sgomotoşe ce diversele pasiuni deşteptă în trecerea lor furtunósă, eră póte prima lecţiune de răbdare, de renunţare.

Bunicul, terminase de mult istorisirea sa. Acum sta, pe jumătate culcat în marele sėu jeţ de stejar sculptat, cu capul puţin dat pe spate, cu privirea ţintită asupra celor trei tablouri acăţate pe peretele din faţă-î, pe cînd cu drėpta ducea din timp în timp spre gură ciubucul cel lung, din lemn de cireş, cu măciulie de chihlibar.

Ca şi bunicul, Maria nu mai privea cadrele cărţei după genuchi. Acele gravuri, care-î arătau pe rînd priveliştele descrise de bătrîn, în şirul povestirei sale, numai avėu taine pentru ea.

Iată de ce o nesocotise întru atît, în cât alunecase de pe genuchi pe covorul cel mőle, unde zăcea în părăsire, pe cînd privirile-î rataceaū prin cameră după întâmplare, de la un obiect la altul.

Canarul, care stă trist în colivia sa daurită, aninată de drugi ferestrei, în care plőia isbea cu putere, Leu, care dormita în culcuşul sėu de lingă sobă, pînă şi dulapul cel mare lustruit, cu şiragurile sale de cărţi, tőte se perindară în acastă călătorie, în jurul odăei, deşteptând felurite idei în căpuşorul gingaşei copile; iată în sfîrşit şi bunicul, în patriarhalul sėu scaun..

-- Dar ce sta őre bunicul aşă de serios, aşă de tăcut? se gîndeă iata. Ce vede őre mai deosebit ca altă-dată, în cele trei cadre cu rame poleite? Ast-fel cugetă mica Marie, pe cînd îşi preumblă ochiū, cu priviri repeđi, de la bunic la pînzele zugrăvite în uleiū. Privi micuţa îndelung, dar figurile pictate, cu priveliştele lor înconjurătoare, erau aceleaşi; nu putea descoperi în ele vre-o schimbare. Cele mai mici amănunte, îşi păstraū locul şi poziţiunea, după cum le pomenise de ani. deci, tőte silinţele, tőte combinările imaginaţiei sale, spre a descoperi cauza care ţinea luarca-aminte a bunului asupra acelor tablouri rămaseră zadarnice.

Curiositatea învinse în sfîrşit téma de a respectă liniscea bunicului; şi încet, în vîrful degetelor, merse Maria spre bătrîn, punėnd sfios micuţa sa mână pe umărul său. Moşul tresări ca dintr'o visare.

— A! iarăş tu, mică sburdalnică, să vedem ce vrei de astă-dată? o nouă poveste póte?

— O nu, dragă tată mare, destul te ai ostenit astă-đi pentru mine; doriaam numai să sciū ce veđi atît de frumos în acele cadre, de nu-ţi mai eî ochiū şi gîndul de la ele? Cunosci póte vre o poveste minunată despre acei copilaşi aşedaţi în bănci, cari par a ascultă cu multă rîvnă ce le spune acel bătrîn cu degetul ridicat; de este aşă, te rog mult, mult să-mi spuî şi mie.

— Ei, copila mea, răspunse moșnegul zâmbind. Eu știu în adevăr, o frumoasă poveste despre acei copilași, o poveste dintr'altă lume, lumea cugetărilor mature și serioase. . . . De ți-aș spune-o însă acum sau mâine, sau peste un an chiar, tot n'ai înțelege-o bine. Căta s'aștepți, micuța mea, s'aștepți timpul, când vei fi mare, bunică poți, a cîți-va drăgălași nepoței ca tine, ș'a-tunci, privind aceste cadre, vei găsi singură lumea din care este povestea mea.

(Sfîrșitul în No. viitor)

G. Ionescu.

Ruinele cetății Negru-Vodă de lângă Stoenesci pe apa Dâmboviței

a la 40 kilometri departe de Târgoviște, mergînd pe apa Dâmboviței în sus, dai de satul Cetățeni-din-vale. Nu departe, la vre-o trei kilometri de acest sat, dai de ruinele cetății Negru-Vodă, numit și Radu-Negru, întemeitorul Munteniei, cetate zidită pe partea dreaptă a Dâmboviței.

Observînd poziția locului unde a fost ridicată cetatea, acele deluri prăpăstioase, cu vîrfurile lor grozav de înalte, acele stînci de piatră din cari sînt formate delurile așa de bine aședate de natură, în cât pare că ar cădea în valurile Dâmboviței, mintea ți se uimesce.

De la cetate, se face o potecă printre stînci, cu multă greutate abia te poți urca pe această în vîrfurile delului.

De aci din vîrf, o piatră colosal de mare, în timpul secolelor rupîndu-se de lângă tovarășele ei, a ajuns pînă în mijlocul Dâmboviței, unde apa este despărțită în două, curgînd pe lângă ea domol și liniștită, de unde acestui loc i-s'a dat numele *Vadul lin*.

Suit în vîrfurile delului, observînd cu atențiune dai peste o piatră, ca o casă de mare; iar în năuntru săpată *Biserica lui Radu-Negru*. Aci mergea Vodă în timpul resmiriții și acolo domnul își făcea rugăciunea. Piatra este săpată cu o perfecțiune rară în forma unei bolte; iar pe laturile ei sînt zugrăvite chipurile Sfinților, precum chipul Sfîntului Niculae și al Maicii Domnului cu pruncu în brațe în fața ușilor împărătesci.

Din mijlocul boltei, se ridică o turlă tot din piatră, în care eră aședat un clopot, ce reamintează numele lui Vodă.

Astăzi biserica este în părăsire; iar chipurile Sfinților abia se mai cunosc.

Nu departe, chiar de lângă bisericuța în josul delului, vezi o piatră așa de bine lucrată avînd forma rotundă. Spun

bătrânii, că acolo lua Vodă masa, de unde i-s'a și dat numele de *masa lui Negru-Vodă*.

În fața acestui dél în vârful căruia, se găsește bisericuța și la pôlele căruia acum 600 ani se ridică falnic zidurile cetății, se ridică un alt dél cu mult mai înalt de cât acesta; iară printre ele trece Dâmbovița, isbindu-se în dreapta și stânga de maluri.

Se spune din vechime că aceste două déluri au fost unite printr'un pod de piele, care pod lega ambele vârfuli ale lor.

Acolo muzica distra pe Domn, când luă dejunul și tot de acolo, se uitași pasnicii ziua și noptea, ca nu cumva intrând barbarii să-î pôtă luă fără de veste, prădându-le țara.

La vre-o cincî kilometri de aci, mergînd în susul apei, dai de comuna Stoenesci, cu o poiană admirabil de frumoasă, în stânga Dâmboviței. Acesta este locul, unde acum 290 ani învingătorul de la Călugăreni, s'a retras cu armata, ce-î mai rămăsese așteptând ajutorul lui Sigismund, Regele Ungariei.

I. Michăilescu

Invătător, Dâmbovița

Papadopol Kalimach

Dilele acestea a încetat din viață *Alexandru Papadopol Kalimach*, membru al Academiei și cunoscut publicist.

Aparținînd uneia din familiile mari ale Moldovei, el și-a ocupat parte din viața sa cu politica; a fost ministru în două rînduri. Caracterul său nu eră preă potrivit cu viața agitată a omului politic. De aceia a părăsit această îndeletnicire pentru a se închină studiului și anume cercetărilor istorice, cari aveau pentru el încă din tinerețe o deosebită atracgere.

Mai întăiu ca simplu publicist, apoi ca membru al Academiei lucră mult la diversele publicațiuni ale acestei instituțiuni și în timpul din urmă dete la lumină: *Generalul Pavel Kisselef* și alte studii.

Gh.

Biserica Mihaiu-Vodă din București

Biserica acésta, ca și Mitropolia și Radu-Vodă, despre cari am vorbit în acésta revistă, se află situată pe una din cele mai frumoase pozițiuni ale Bucureștilor. Ea e întemeiată de Mihaiu Vitezul în anul 1594. Durere însă, că aproape singurul monument ce posedăm de la unul din cei mai mari viteji ai némului românesc, se află în

Biserica Mihaiu-Vodă din Bucuresei.

cea mai neîngrijită stare! Casele din jurul bisericii și în care se află vechia Arhivă a statului sînt cu totul în ruină. E vorba să se clădească aci palatul

Arhivelor Statului. Dorim acésta, căci va contribui și la păstrarea monumentului religios al marelui Mihaiu, unit cu atâtea amintiri frumoșe pentru poporul român.

P. G.

Industria mîeilor timpurii

Printre industriile ce se țin de agricultură, putem cita cu drept cuvânt și pe cea a mîeilor timpurii.

La frații noștri de peste Carpați, acésta ramură de activitate este foarte dezvoltată, printre țeranii mai cu sémă. Lor le convine să o practice, vînzînd mîei pe piețele din România sub numirea de *mîei de Brașov*, cu tóte că trebuie să plătescă taxa de la vamă, prețul drumului de fer și taxa de intrare în orașul unde își desfac o marfă.

Țăranilor din România le-ar conveni deci și mai bine, căci produsul aici ar fi lipsit de aceste dări și tot-de-odată le-ar aduce folóșe materiale frumoșe și morale, și i-ar face să nu mai stea iarna când n'au altă ocupațiune, pe băncile cărciumilor, pierdendu-și sănătatea și banii.

Dacă acésta industrie n'a luat un avént la noi, printre țeranii, cauza e că n'a fost cine să începă și să îndemne și pe alții să facă tot așa.

Insă ađi, când avem profesori rurali învęțați și cari sînt cei mai bunii propagatori ai culturii, cred că fac un bine să arăt modul cel mai lesnicios de a produce mîei timpurii, ca prin mijlocirea învęțătorilor să pótă țăranii învęța cum să se ocupe de acésta industrie.

Se ia un număr óre-care de oi, dupá cum voim și se dau la berbecii mai înainte *cu 170 de zile ca*

produsul să fie vândut, pentru-că oia ține fătul în pânțece 145—150 zile iar mielul ca să fie bun de vândare trebuie să aibă 15—20 zile.

Așa, dacă voim să vindem miei la Crăciun, se dau oile la berbec pe la 15—20 Iulie.

Dar fiind-că nu este acésta vremea obicínuită, lă-săm oile 2—3 zile într'un ocol împreună cu un berbec.

Observăm dacă ele se lasă a fi bătute, și dacă după aceste 2—3 zile n'am reușit, atunci le hrănim bine cu fân, borceag verde, ovéz și sare ceva mai multă ca de obicei.

Până prin 15 Oct. oile bătute se lasă cu cele-l-alte la pășune, însă de la 15 în colo trebuesc despărțite căci fătul crescând în pânțece mereu, oile ne însărcinate împung pe cele-l-alte, făcându-le să lepede.

Cînd timpul începe să se răcescă, oile se țin în grajd la adăpost de vînturi și li se dă ca hrană, fân, ovéz, tērîțe, etc.

Apa rece trebuie înlăturată, căci le predispune la avortare.

Indată ce se apropie timpul de fătare și frigul devine mai mare, oile se țin în coșare bine adăpostite de frig și mai cu sémă de curenți de aer.

De aceea păreții pe din afară se lipsesc cu băligar pe o înălțime de un metru, un metru și cinci-șeci centimetri și pe o grosime de 60—70 centimetri.

Indată ce vre-o oie a fătat, se presară pe micul născut nițică sare ca să-l lingă muma bine, apoi se învelesce atât ea cât și el cu un sac, doî, ori cu vre-o cergă, ca să nu sufere de frig.

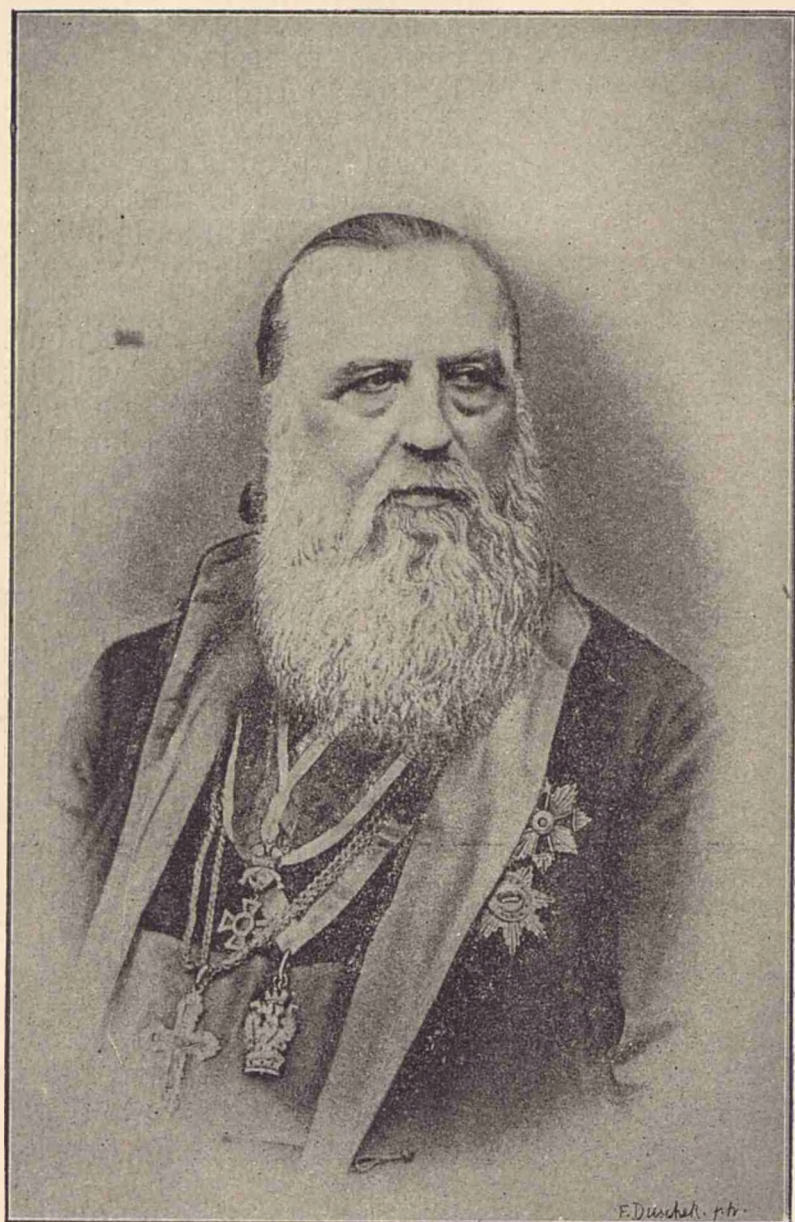
Oii fătate i se dă fân prospêt ori uscat, lucernă ori trifoiu, ovéz ori orz sfărâmat și plévă de in.

Apa rece trebuie iar înlăturată, de ore-ce îi produce inflamațiuni cari aduc mórtea.

Mielul după 15—20 zile de la nascere se vinde, iar oia dă mereu lapte, procurând ast-fel un aliment fórte hrănitor mai cu sémă pentru prunci.

R. Răducanu

(Ferma Studina)

Mitropolitul Șaguna.

Băuturile alcoolice otrăvitoare.

Este stiut de toată lumea modul primitiv, pe care îl practică țeranii noștri în fabricarea rachiu-
rilor: se ia cazanul (alambicul) de la căldărar așa după cum este lăsat din ciocan și, fără ca să i-se mai facă altă pregătire, se aședă la locul menit pentru facerea țuicii.

Cazanul este pus la locul menit, aședat bine pe un cuptor de cărămide, i-se aduce putina cu apă rece (refrigerentul) prin cari trece țeva spirală, se aședă gibanul (vasul în care se prinde rachiul) și iată-l gata să funcționeze.

Acum se încarcă cazanul cu comină, i-se pune capacul care se livdesce bine să nu răsufle și i-se dă foc.

Aburii, cari se ridică din comina înăbușită și care trecând prin țevă în refrigerent s'aū prefăcut în picături, sînt curați?

Nu; în momentul când funcționează cazanul, luați o batistă de olandă, așterneți-o pe gura gibanului și lăsați-o acolo pînă ce s'a umplut. În urmă ridicați batista și veți vedeà pe ea un strat ca dunga cuțitului de materie albastră. Această materie nu este alt-ceva, de cît substanța otrăvitoare, oxidul de cupru sau coclêla așa numită în limba poporului, și de care rachiurile noastre sînt îmbibate.

Se vede dar, că consumatorii de rachiuri întroduc în organismul lor pe lingă mult alcool și multă otravă. Alcoolul singur și ameteșce și predis-pune la bôle nervoșe; iar oxidul de cupru (otrava din rachiuri) mai de vreme ori mai târziu duce pe om fără vreme la ușa mormîntului. Inchipuiți-vă că sub înfățișarea aceea limpede ca cristalul a rachiurilor noastre, se ascunde o otravă așa de pericolsă pentru om.

Rachiul ast-fel introdus în corpul omului consumă fisicesce pe om treptat, treptat și fără ca el

să simtă și la urma urmei, este șters de pe lumea acéstă.

Ar fi dar de neapărată nevoie să se schimbe procedeul primitiv de astă-đi în fabricarea rachiurilor. S'ar crede pôte că trebuie vase mult mai sistematice și cu mult mai costisitoare de cît cele care le întrebîntăm noi astă-đi ? Nu.

Mijlocul de a purifică rachiul (țuica) este foarte lesnicios și nu atárnă de cît de spoirea (cositorirea) cazanului în care se fabrică rachiul. Mi s'ar pune pôte întrebarea și este locul să răspund: Ei bine, cazanul se pôte cositori, dar țeva spirală ? Fôrte bine ! Țeva, care la cazanele noastre estă făcută dintr-o singură bucată, și pe care ori-cît s'ar căsnî cine-vă să cositorască i-ar fi cu neputința, la vecinii nostri din Imperiul Austro-Ungar este făcută din mai multe bucăți cari prind și se deprind unele de altele prin ajutorul șurupurilor și cari se pot cositori cu ușurința, de cîte-ori trebuința va cere.

Locuitorii de acolo în cazanele lor cositorite, înainte de a pune comina, pun un strat de iarbă, pe care ei o întrebîntază anume pentru acest scop, după aceea pun apă pînă ce acoper stratul de iarbă, în urmă pun comina pînă ce le umplu, le astupă bine, ca să nu răsufle și în urmă le dau foc.

Rachiul prins de ei în gibóne este superior rachiului nostru; curat, tária aceeași, dar mai môle la bêt. Rachiurile lor sunt scutite de substanța otrăvitóre oxidul de cupru, și acésta datorită cositoririi cazanului.

G. S.

VORBE BUNE

Ori-ce muncă îți dá ceva câștig; dar vorbele în vînt te duc la sărăcie.

Căile Domnului sînt pretutindenî unde e dragoste și unde e cinste.

Mărimea și greutatea corpului nostru

Corpul omului crește cu deosebire repede în cei d'întâiu trei ani după naștere. În primul an copilul crește cu 20 de centimetri, adică la sfîrșitul anului cu atîta e mai lung de cît la naștere. Măsura asta e mijlocie; unii cresc mai mult de cît atîta, alții mai puțin.

Intr'al doilea an crește cu 11 centimetri, iar într'al treilea numai cu 7.

De la al patrulea an pînă la al șase-spre-decelea, creșterea corpului e la fel în fie-care an, de $5\frac{1}{2}$ centimetri. Apoi se împuținează tot mai mult pe fie-care an, așa ca de la începutul anului al două-de-cilea creșterea e mai puțină de un centimetru pe an.

Omul crește mereu pînă într'al trei-decelea an al vieții, de și foarte puțin. De aci pînă într'al cincidecilea an corpul stă pe loc, dar din anul acesta începe să scadă.

Greutatea corpului, îndată după naștere, scade, de multe ori pînă la $\frac{2}{3}$. Pricina e, că nou-născutul nu scie să sugă. Dar după vr'o dece zile, corpul își recapătă greutatea avută la naștere. La sfîrșitul anului copilul e de trei ori — în măsură mijlocie — mai greu de cît la naștere.

E un lucru curios, că între anii 12—15 fetele sînt tot-d'a-una mai grele de cît băieții. Dar și înainte și după acești ani, băieții sînt mai grei de cît fetele.

Cea mai mare greutate a corpului o are omul — bine înțeles dacă nu mănîncă peste măsură și nu e gras de felul său — într'al patru-decilea an.

UN SFAT BUN

Nu așteptă momentul favorabil; fă-l se se ivescă.

DIN GARDUL MÂNTULESEI

Văduva boerului Mantu, avea o livadă întinsă, în mahalaua numită ađi Mântuleșa. Pe atunci erau o mulțime de câini în acea mahala, cei mai mulți fără stăpâni. Cine trecea nopțea pe acolo, rupea vrăsură din gardul de nuele al Mântulesii, ca să se apere de câini. În curs de câțiva ani n'a mai rămas urmă de lemn p'acolo, căci gardul a dispărut cu totul, și trecătorii nu aveau de unde să-și rupă bastoane. De atunci a rămas ăicătorea «a luat din gardul Mântulesii,» adică a luat de unde nu-î.

Apele minerale calde

Sămîntul are multe lucruri în sînul lui; între acestea sînt și focul și apa

Focul și apa din sînul pămîntului ies la suprafața lui în deosebite părți, sub numele de *vulcani* și de *isvbre*.

În genere focul și apa ies din sînul pămîntului la suprafața lui în locuri deosebite, în unele părți însă, ele ies împreună în același loc și în acel loc nu pot eși de cât sub forma de apă mai mult sau mai puțin caldă.

Focul și apa, în acest cas, se întîlnesc unde-va în sînul pămîntului, sau cel puțin se apropie unul de altul, așa că apa pôte primi din căldura focului și dacă apa acésta încălđită ajunge unde-va la suprafața pămîntului, ea se numește *apă termală*.

Se întimplă une-orî ca apa acésta, să fie apă minerală, adică apă în care este topit un mineral ore-care, ca *puciósa*, *sarea*, *fierul*, etc., atunci acésta apă minerală se ăice termală.

Iacă ce se numește «*ape minerale termale*.»

Asemenea ape la noi în țară nu se găsesc de cât în județul Buzău, la Sîriu, unde este un isvoraș de apă *alcalină căldicică*.

În apropierea țerei nóstre este Mehadia care are apa de puciósă chiar fierbinte.

Când o apă minerală caldă sau termală s'a găsit pe su-

prafața pământului, cea dintâi idee ce a venit omului a fost ca din acea apă să facă bae și să facă chiar cu credință că baea va fi *bună, folositoare*, nu numai pentru-că apa este minerală, dar și pentru-că apa este din sinul pământului, caldă, ea și cum ar curge din cer.

Acastă credință a întărit-o încă lauda acelor ce aveau interes ca apele lor minerale și calde să fie căutate.

În modul acesta numele grecesc termal să pronunță tare, ea și cum ar arăta o proprietate vindecătoare deosebită a unei ape minerale, pe când în realitate o apă minerală ce este din pământ caldă, este din punctul de vedere al puterii ei de a vindeca, tot atât ca și cum ar fi eșită rece din pământ, dar s'ar fi încălzit în mod sistematic.

Tot folosul ce are o apă minerală termală, consistă în aceea că economisește lemnele proprietarului ei.

Se întâmplă însă că o apă minerală iese din pământ prea caldă, atunci această apă chiar pierde din puterea ei de a vindeca.

Să ne închipuim că această apă ar eși din pământ cu 60—65 grade fierbințelă, cum ies apele de pucioasă de la Mehadia.

Ce este de făcut, căci în așa apă fierbinte se ia pielea?

Una din două: ori se tornă apă rece pînă se aduce la temperatura de 26—30°, când se poate întrebuința ca bae, dar atunci apa este slăbită în puterea ei minerală, ori se lasă să se răcescă și atunci are 2 pierderi: una de gaze cari să duc în aer, și alta de substanțe minerale cari cad la fundul vasului în care se așteptă răcire, pentru-că multe minerale numai rămân topite în apă, dacă acesta pierde din căldura ei.

Acum să ne închipuim o apă tot de pucioasă, care iese rece din pământ și care este foarte bogată în pucioasă, cum sînt apele Băilor Strunga din Moldova, de lângă T-Frumos, și că aceste ape, în loc să se încălzească trecînd pe lângă un foc din sinul pământului, se încălzească trecînd, în mod sistematic, pe lângă o căldură artificială, așa că nu ajung la aerul liber, adică în bae, de cât atunci când sînt încălzite. Să ne întrebăm: ce se întâmplă? De sigur că se întâmplă lucrul următor:

Din gazele de pucioasă nu se pierd de cât acelea cari se pot pierde în bae, iar din mineralele ce conține apa nu numai că nu se precipită, dar din contră, parte din ele, cari nu erau bine topite, se topesc mai bine prin căldura la care este su-

pusă apa și prin această topire mineralele din iea, intră în acea stare în care un mineral trebuie să fie ca să se poată absorbi în sînge și să vindece.

Un sistem de încălzire al unei ape de pucioasă care iese rece din pămînt este următorul: Apa din interiorul pămîntului curge prin tuburi de pămînt refractar în basinurile anumite; din aceste basinuri trece în vase închise unde se întîlnesc cu căldura dusă acolo cu ajutorul aburului, iar d'acolo curge în bae cu temperatura potrivită băei.

În cazul în care apa ar fi luat prea multă căldură, atunci se mai temperază, amestecînd'o cu apă de pucioasă rece, ce iese din pămînt în această stare și care curge în bae din anumit vas.

Acest sistem de a se folosi de apele de pucioasă există la **Băile Strunga** din Moldova, de lîngă T.-Frumos.

Din acest articol reese adevărata idee ce trebuie să ne facem despre apele țise termale și cari se folosesc pentru vindecare de bóle.

Dr. S.

INFORMAȚIUNI ȘCOLARE

nii părinți, cari au de gînd să-și presinte la toamnă copiii, la concursul pentru primirea în vr'una din școlele normale, ne întrebă ce condiții se cer pentru acesta. Credem că facem tuturor celor interesați un serviciu publicînd condițiile de admitere la concursul pentru școlele menționate.

I. Pentru școlele normale de învățători concurentul trebuie să aibă :

1) Vîrsta de 14—17 ani, dovedită printr'un extract sau bilet de nascere. Când e mai mare de 17 ani, directorul școlei pôte da dispensă pînă la 6 luni cel mult.

2) Act de vaccină sau dovadă că a zăcut de vîrsat ;

3) Certificat de terminarea a 4 clase primare urbane sau a 5 cl. rurale și un certificat de bună purtare dat de directorul sau dirigintele școlei la care a urmat copilul ;

4) Certificat liberat de primăria comunei în care locu-

esce părintele copilului, dovedind că acesta este sătean, domiciliat într'o comună rurală și că ocupațiunea lui de căpetenie este munca câmpului (plugăria).

II. Pentru șcôla normală de învățătore (secția normală a asilului «Elena Dómna») se primesc să concureze: *a)* Absolventele secțiunii primare a Asilului; *b)* Fiice de învățători și de institutori, cari au servit 10 ani cel puțin; și *c)* Fiice de săteni. Acestea trebuie să presinte următoarele acte pentru a fi înserise:

1) Actul de nascere prin care să se constate că candidata are vârsta între 13—16 ani. Când e mai mare, se pôte da dispensă pentru cel mult 6 luni;

2) Actul de vaccină;

3) Certificat de absolvirea șcôlei primare complete;

4) Să fie fică de sătean Român, și să dovedescă acésta prin certificat din partea primăriei respective.

III. Pentru șcôla normală de institutori, cererea de înscriere trebuie să fie însoțită de următoarele acte:

1) Actul de nascere prin care să se arate că concurentul are vârsta între 15 și 18 ani. Peste acéastă vîrstă Ministerul pôte acorda dispensă cel mult 6 luni.

2) Actul de vaccină;

3) Certificatul de absolvire a 3 clase de gimnasiu clasic ori real, sau al unei șcôle private cu programa statului, în care examenulul s'a trecut înaintea unei comisiuni numită de Minister:

4) Certificat de bună purtare dat de directorul șcôlei unde a urmat copilul.

IV. Pentru șcôla normală de învățătore din Iași se cere aceleași acte și condiții de mai sus, cu deosebire de vârsta concurenteii, care trebuie să aibă între 14 și 17 ani. Au dreptul să fie primite la concursul pentru șcôla normală de învățătore și absolvente a 3 clasc din secția normală a asilului «Elena Dómna.»

Cererile de înscriere pentru șcôlele normale de institutori și de învățătore și pentru secția normală a asilului se adresază la Ministerul Instrucțiunii publice pină la 10 August cel mai târziu; iar pentru șcôlele normale de învățători se adresază de către părinții concurenților la direcția șcôlei normale unde aceștia doresc a concură, în zilele de la 1—27 August.

Cronica Agricolă și Comercială

Una lunie, la sfârșitul căriea ne aflăm, este una dintre acele luni ale anului, care aduce la unii agricultori mulțumiri, iar la alții în-tristare. Mulțumiri, aduce la aceia ale că-ror holde de grâu frumoșe, promit a le sa-tisface multe trebuințe, și ale recompensă cheltuielile cu prisos, pe când la unii, ace-leași holde, slabe și pipernicite fie din cauza timpului prea schimbător, sau din lipsă de ploie la un anumit timp, sau din cauză de grindină, aduc nemulțumiri.

Dacă în unele localități, holdele de grâu, de secară, de ověz și orz, lasă mult de dorit, acest lucru nu se pôte atri-bui numai schimbărilor de timp, ci și de cultura rău îngri-gită și rău făcut.

Luna Iunie aduce mulțumiri sau supărări agricultorilor acest lucru se explică, din cauză că în această lună, sece-rea își spune ultimul său cuvînt, așa că nici o îndreptare spre bine la holdele de grâu, nu se mai pot așteptă, de ore-ce grăul copt rău, or bun trebuie secerat și treerat, căci alt-fel recolta este pierdută.

În decursul lunei, ca și în luna Maiu, ploii abun-dente a cădută în mai multe părți ale țării, cari a făcut mult bine semănatului de porumb ca și liveșilor naturale; afară de acele ploii cari au fost însoțite de grindină, și cari au adus rău semănatului în general și mai cu sēmă grâ-nelor, a căror bobe formate, au putut fi în mare parte împiedicate spre a ajunge la adevărata lor dezvoltare.

Socotind însă în total recolta grăului la noi în țară se pot evalua ca o bună mijlocie, iar în raport cu anul trecut, ca o recoltă bogată.

Fiind-că ne găsim în toiu secerei, n'ar trebui cruțat ni-mic pentru a puteă termină această lucrare atît de mănăsă cât se va puteă mai curînd, ca nu cum-va ploii pe ne aș-teptate să ne apuce cu grânele pe câmp ne secerate și cu clăile ne făcute șire sau stoguri.

De și viile cer să fie plivite, liveșile naturale cosite,

și chiar unele semănături de porumb, trebuiesc mușuruite, toate aceste lucrări trebuiesc amânate, în folosul seceratului, care nu se poate amâna, după cum se pot amâna alte lucrări agricole.

Ploile din luna acesta a contribuit mult și la creșterea zarzavaturilor, de unde se și explică abundența acestora ca cantitate și calitate, precum și efinătatea lor, în raport cu anul trecut.

Să scie că la 24—27, cu ore-care întrerupere, ploii abondente și însoțite de vânt puternic a căzut în mai multe părți ale țării, mai cu seamă în Oltenia tocmai când avem trebuință de un timp frumos și liniștit. Că aceste ploii au adus ore-cari daune, mai cu seamă grânelor secerate, nici că mă îndoiesc. Dar, în tot cazul, nu pot admite ca din cauza acestor ploii recolta are să fie perdată în mare parte, după cum susțin unele diare, cari dau mai mult pretext, speculanților de grâne, ca și brutarilor de la noi de a mai urca prețul pâinei, după ce de abia l'a mai redus cu 5 centime.

Ca unele holde de grâu, orz și ovéz, a fost culcate și chiar încalcite din cauza vântului, nu mai rămâne îndoială, dar de la acestea holde nu este încă totul pierdut. Său dacă bóbele s'a umflat de prea multă apă, ele ș'a putut să-și revină la starea lor de cócere după un timp cald și liniștit, în cel mult două zile.

Abundența ploilor din ultimele zile ale lunii Iunie, însoțite de vânt a fost mai mult parțiale, deci și daunele sînt parțiale. Că ploile lipsite de grindină a putut să strice porumbului, este mai mult o glumă.

Din contră aceste ploii a mărit creșterea și chiar rodirea porumbului. Un proverb dice: «Vara ce plouă în dece zile se usucă în două zile.»

Cu alte vorbe după o di ploiosă; în ziua următoare, lucrările câmpului pot începe și a se face în bune condițiuni.

Tîrgurile noastre. Afacerile cu ceriale în tîrgurile noastre ca și prețurile, lasă mult de dorit, și acest lucru se explică din cauză că nu numai la noi recolta grâului este bogată, dar și în țările străine din Europa și America.

De și trei părți din semănăturile din țara Ungureasă, au fost cu totul prăpădite de grindină, totuși această lipsă în actuala producțiune a Ungariei nu ar putea influența de loc asupra prețurilor din tîrgurile străine, de cât în pro-

priul lor tîrg de la *Pesta*. În care tîrg, speculanții vor căuta pentru un moment a profita de marea nenorocire a agriculturilor, precum și în dauna consumatorilor.

Cu toate prețurile scădute în tîrgurile noastre, și cu toate că noua recoltă de grâu nu lasă nimic de dorit, totuși brutarii de la noi mențin încă prețurile pâinei prea urcate, de și această pâine ca calitate, cantitate și curățenie lasă mult de dorit, din care cauză Onor. Primărie a Capitalei a fost silită să i-a măsuri foarte energice în contra acestor oameni, cari vor a încasa banul consumatorului, pe care D-zeu scie cu câtă greutate îl câștigă, dar vor al încasa în mod neomenos, și tocmai din această cauză, pâinea de la unii brutari este confiscată, și ei dați în judecată.

Acest lucru ar trebui să se facă în toate orașele țării, iar nu numai în capitală.

În decursul lunii Iunie, la tîrgul din Brăila:

Grâul s'a vîndut cu 14 lei hectolitru, de calitatea cea mai bună; iar grâul de calitate mai slabă s'a vîndut cu 7 lei hectolitru, sau cu 49 lei chila.

Porumbul s'a vîndut cu 6 lei și 25 cent. hect.

»	roșu . . . »	7	»	»	85	»	»
»	colorat . . »	7	»	»	20	»	»
»	dinte de cal »	7	»	»	—	»	»
Secara	s'a vîndut . . »	5	»	»	40	»	»
Ovăzu	»	»	»	»	4	»	»
Cincant.	»	»	»	»	8	»	»
Orz	»	»	»	»	8	»	»
Porumb	»	»	»	»	8	»	»
Fasole	»	»	»	»	11	»	»

Grâul nou s'a vîndut hectolitru cu 11 lei.

Acestea sînt prețurile la calitățile cele mai bune.

Este de observat, că aproape în toate tîrgurile noastre, cele mai multe afaceri de vînderi se fac cu porumb și mai puțin ca cele-l-alte cereale, sau de loc.

De și să dice că în portul Brăila, ar fi încă pînă la 500.000 hectolitri grâu, cu toate acestea vîndarea se face foarte puțină, de ore-ce cumpărătorii așteaptă marfa cea nouă, ca să-i determine adevăratul preț, și mai pe urmă vor cumpăra și grâu vechi, pe care sînt mai mult de cât siguri

că 'l vor amestecă cu cel nou, ca ast-fel, să-l pôtă vinde mai cu preț pentru străinătate.

De ce nu sint capabili acei cari trăesc numai pentru bani și prin bani?

V. S. Moga.

LITERATURA POPULARĂ

Puiu de ploscă.

I.

Un sêrb mergênd pe drum dete peste o ploscã plinã cu vin nou.
Se uitã el la ea și se minunã nesciind ca ce dihanie o mai fi și aia.

așã latã
bãrligatã
legatã în curele tûtã.

În cele din urmã, dupã multã chibzuințã, o luã de bãeri și porni acasã.

Mergênd el așã, tot uitându-se la iea și mirându-se, iatã cã se întãlnesce cu un român.

—Ei, bre, române, dișe Sêrbul, scii tu bre, ce e asta?

—Ce se fie, Sêrbule, ce, ești chior? nu veđi cã e ploscã?

Atît dișe românul și-și cãtã de drum, gândind ca Sêrbul vrea șã-și riđã de el.

Ajungênd acasã, sêrbul chiamã numai de cît pe toți Sêrbii împrejur, și arãtându-le minunea ce gãsise,

toți o luarã
ș'o sunarã.
vinul lincãneã,
și ei se mirã.

Pe cãnd o tot clãtinau, hop! d'odatã sare dopul tocmã în nasul sêrbului,

și-l lovesce,
de-l pãrlesce.

Sêrbul, mai de durere, mai de fricã, o asvãrle cit-colo, și apoi,

daũ cu toți nãvalã
din bordeiũ afarã.

Acum, cum s'o scõtã din bordeiũ, aici e aici.

Fie-care își daũ pãrerea.

Unii dișerã s'o ãnece cu fum de ardeiũ:

Alții cã s'o sburãtorêscã cu cãpãțãni de guli pînã ce o omorî-o.

Alții în cele din urmã, dișerã c'ar fi mai bine s'o scõtã încet p'o prãjinã lungã și s'o arunce în rîu.

Pãrerea asta gãsindu-se de toți mai bunã, se-alese

Dedu Ivan
 cel mai avan hoțoman
 și cătând o săpă lungă
 cu cōda lungă
 porunci tăcere,
 se stărce de picere
 și
 pe tirîș,
 pe pitiș,

O prinse în cărlig și o aruncă în apă.

Iar Sêrbiî de bucurie
 plecară la «Sfintul-Ilie
 și dedură leturghie.

II.

Intr'altă di, tot acel Sêrb, mergênd pe drum, dete peste un
 cês, cu băerile lui.

Se uită el mult la cês, nesciind ca ce dihanie o mai fi și aia,

lătuță
 micuță
 legată cu cureluță

In cele din urmă, după multă chibzuință, luându-l de băerî,
 porni pe drum spre casă.

Tot uitându-se la el și tot întorcêndu-l, băgă de sêmă.

că tot lincâneă,
 că tot plescâneă,
 par-că măriia,

și numai de cît își aduce amint Sêrbul de ploscă, și vêdênd că
 și sêmênă,

și la cap,
 și la cōdă,
 și curêua ce-l innōdă,

il asvârlă cit-colo, și începû a-l sburătorî cu bolovanî de pe drum.

Toemai atunci, trecênd nisce Români și vêdênd ce făcea Sêrbul,
 stătură locului mirați.

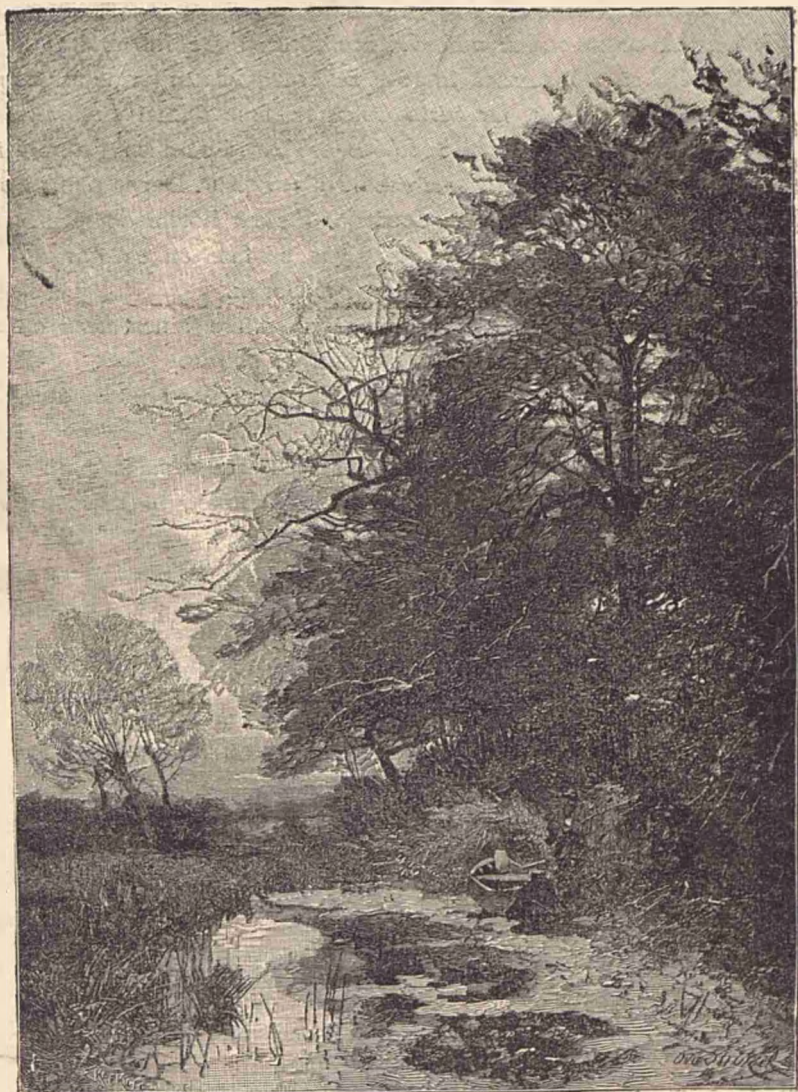
Mai apoi, întrebându-l de ce-și turtesce cêsul cu pietre, el
 dișe:

«Asta puiû de plosca este
 și pe mă-sa o zalesce
 și caută ici,
 și caută coleî,
 pun'ce intra la bordeiû,
 și aci intratu,
 nasu mi mancatu».

Bieții Români ne pricepênd nici o bōbă din ce vrea să le spue,
 creșură că e nebun, își făcură cruce și-și cătară de drum.

(Culêsă din popor)

Const. N. Mateescu.

In luna

SFATURI PRACTICE

Intrebuințarea mierei.

Mierea, ce ne-o dau albinele, are foarte multe întrebuințări. Ea poate să înlocuiască în toate zahărul Cofeturilor le aduce minunate slujbe; iar turta dulce se face numai cu miere. Și farmaciștii trag multe folose din ea și medicii veterinari o recomandă dese ori pentru unele bóle ale vitelor. Dar și pentru om, mierea se poate întrebuința ca doctorie. Pentru bólele de gură, pentru bubulițe ori bășici în gură și în gât se face cu ea gargară, în care se mai pune puțină piatră acră ori borax.

La dureri de dinți, se frecă gingiile cu miere amestecată cu sémînță de in, rădăcină de nalbă, tinctură de șolran.

Când te dóre gâtul, o întrebuințezi ca gargară cu puțin oțet.

La ofticoși se dá cu patlagină.

Pentru guturaiu, tuse sau răgușelă, se iea séra la culcare un ceaïu (o linguriță de ceaïu la o césacă de apă fierbinte), în care se pune o lingură de miere și un păhăruț de rom.

În loc de untură de pesce se poate luá un amestec de 2 părți unt prospăt și o parte miere. Ca să-l facă mai ușor de mistuit, se iea, după el, ceaïu de anason.

Pentru influență e foarte bună o linguriță de borax într'o césacă de ceaïu îndulcit cu miere.

Când te simți obosit, faci o béatură dintr'un pumn de centaură (fierrea pământului) pus într'un sfert de litru de apă, o fierbi, o îndulcesci cu 3 linguri de miere și o bei caldă și apoi te culci.

Pe răni și pe bube cópte se pune o cocă făcută cu miere și făină de secară frământată cu cépă cóptă, un gălbiniș de ou și cu unt. Acéstă cocă bășică puțin.

Când te dóre reu șalele, amesteci miere cu var nestins și te freci bine cu ea.

Spelăturile cu apă îndulcită cu miere sînt foarte bune pentru piele.

Maximă orientală

Nu lăsă tréba de ađi pe mâine.

FELURIMI

Utilizarea Singelui din Zahanale

Ln Franța mai mulți crescători de vite adună acest singe și îl coagulează, îl usucă și pe urmă îl preface în praf. Acest praf amestecat cu sfeclă, hurluială și tărițe se dă ca hrană oilor care-l mistuesc foarte bine și se îngrașă.

Mijlocul de a silii cameliile să înflorască.

După ce a trecut înflorirea arbustului să se schimbe ghiveciul, luându-se puțin din vechiul pământ și înlocuindu-se mranita foarte bogată și să se vire cameliile în sera caldă. Lemnul nou crește repede și bobocii încep a se ivi. Atunci se duc din nou cameliile în sera temperată și se țin în fund pînă în luna lui Iulie și după aceia să se puie la umbră. Floricele succed. Procedarea să se facă în lunele Noembre și Maiu.

Trajan I. Garoffidis

Adrese către Redacție

Imbrățișez «Albina» ca unica revistă ce aduce reale servicii sătenului nostru. Îi urez ani mulți și fericiți, ca să potă construi faguri de miere cât mai mulți, ca ast-fel să aducă făclia luminosă—luminarea conștiinței naționale. Trăiască prisăcarii ce o îngrijesc!

Sofronie Dumitrescu

Propr., com. Lăpușata, Oc. Otăsău, Vâlcea.

Dulce și nesățiosă — la citit — e mierea culsă de «Albina.» Onore și laudă inițiatorilor și harnicilor stupăriei; iar «Albinei» un traiu nesfirșit, ca în decursul lui, să potă prospera.

C. Calafeteanu.

Invătător, com. Tântava, Ilfov.

Am primit pînă în prezent 20 numere din revista «Albina». Impresia ce mi-a făcut-o nu se pôte descri, inima îmi este îndulcită de conținutul Albinei, și acel care ar cărti împotrivă-i n'ar semăna a om cu inimă aprinsă pentru cultura simpaticului popor român.

Din mijlocul populațiunei sătesei înalț răgușitul meu glas, către a tot puternicul, D-șeu pentru a da sănătate și încurajare acelor cari s'aū pus la lucru.

P. Garbovėnu.

Invătător, Mehedinți.

Deslegarea ghiectorilor din №. 31.

1. Viitor de aur țara noastră are.
2. Litera P.
3. Neguțor. Sardes. Aurar. Eram. Ulmiș. Segal. Benzină.

Au mai deslegat următoarele persoane :

- Ivesci-Tecucl 1. D-șorele Anica Ionescu ; Maria Manolache ; Sultănică Antache ; Z. Antonescu
- Bălănești 1. M. Cristescu, inv.; Iovan Gherghiu, cântăreț ; C. Buzatu, cântăreț.
- Fareșele 1. Nic. Nițescu, învățător.
- Nilou-Buzău 1. V. Georgescu, sub-hirurg.
- Ștudină 1. Epam. Petrescu.
- Ţeac-Micșunesci 1. B. Pascu.
- Placofu 1. Nic. D. Saragea, învățător.
- Câmpu-lung 1. Normalist M. Perianu ; I. Dumitrescu ; s. I. Grigorescu.
- Bălăcenu 1. D. Ștefănescu, notar.
- Urdari-de-sus 1. Iac. Pîrvulescu, învățător.
- Bucov-Adunați 1. G. Nicolau, învățător.
- Brănești 1. Preot. I. Constantinescu.
- Popesci-Talanza 1. Preot. I. V. Penculescu.
- Schelu-Argeș 1. I. Sinescu, învățător.
- Ionea 1. D. D. Georgescu.
- Urlesci 1. St. Stănculescu, învățător.
- Trăisteni 1. Preot I. Ionescu.
- Insurăței 1. G. Baltă.
- Petresci-de-sus 1. Preot I. Predescu.
- Buhalu 1. Maria Gherdescu.
- Mărănești 1. Spir. Georgescu, învățător.
- Căbești 1. I. Strat.
- Fierbinți 2. V. Becheru ; C. Pîrvu.
- Bogați 3. Preot St. Georgescu ; Maria Gheorghiu, inv. ; C. Tomescu.
- Samara 2. D-șorele Alex. T. Marinescu ; Dumitru Rădulescu.
- Crîngurle 3. C. Dinescu.
- Rudeni-Argeș 2. D-șora Anica N. Petrescu ; N. C. Căineanu.
- Gherghesa 2. C. S. Borcescu.
- Bolintinu 2. Șt. Marinescu ; d-șora Dobrița Marincea.
- Klojd 2. C. Ratea și D. Rădulescu, învățători.
- Vida 2. Preot R. Smarandescu.
- Valea-Boului 2. M. Cărlănescu, învățător.
- Plua-Pietrii 2. V. Ghimbășeanu.
- Star 2. C. Popescu, învățător.
- Turburea 2. Preot Ilie Roșiagă.
- Șoldănești 2. V. Costăchescu, învățător.
- Vida 2. Preot R. I. Smarandescu.
- Valea-Lungă 2. I. Haralambie, învățător.
- Săleuța 2. E. Gheorghiu.
- Merenii-de-Jos 2. V. Tocilescu.
- Valea Caselor 2. G. Nițescu.
- Mitoc 2. Preot N. Tătărăscu.
- Buhociu 2. D-șora Maria Ghervescu, învățătoare.
- Amărășci-de-sus 2. Preot Ilie Nițescu.
- Amărășci-de-Jos 2. N. Diaconescu, învățător ; Maria Theodorescu, învățătoare.
- Brănești 2. Preot I. Constantinescu.
- Gârteni. D. Mihăilescu, învățător.
- Străoni-de-Jos 2. Gh. Tașca, învățător.
- Slesel 2. S. Roșca, învățător.
- Blaj (Ardeal) 2. Alex. Rațiu, student ; Oct. Popa și Ion Major, studenți.
- Caracul 2. L. Sosiade, stud. ; Theodora Mitrănescu, stud. ; G. T. Popescu ; Fl. G. Utna
- M. V. Theodorescu ; P. M. Ionescu ; I. M. Ciungaru.
- Socet 2. I. Pănădescu ; P. Popescu.
- Mozăcenii 2. St. Popescu.
- Andrășești 2. Al. T. Popescu.
- Bohotin 2. Alex. Bucur.
- Avărești 2. Pamfil Constantin.
- Herța 2. Mina Lăzărescu.
- Terpezița 2. A. Marinescu.
- Orodol 2. C. R. Popescu.
- Valea-Marc 2. I. Ionescu ; I. B. Cega, învățător ; G. Popescu, funcționar.
- Bacău 2. Gh. Stan ; s. Diacon C. Popovici.
- Tirgu-Beresti 3. Elena Strătuțescu, învățătoare.
- Merenii s. Paula Mândricel.
- Fălcuș 3. Eliza Sălcianu.
- Hurdujeni 3. St. Hasnaș.
- Galați 2. D-șora Steriana Georgescu ; V. N. Gheorghiu ; V. I. Ursu, elev ; s. Hr. G. Gociu, sub-ofițer ; S. N. Cantunari.

Smulți 3. Parascăvia E. Patriciu.
 Văleni-Munte 3. D-șora Elena Olteanu, institutore.
 Văleni-Muscel 3. I. Vrăbiescu.
 Pitești 2. D. Tomescu.
 Tirgu-Oena 3. G. C. Selegna.
 Drajna-de-Jos 3. A. T. Popescu.
 Brazaștr-Tel 3. G. Popescu, învățător.
 Busla-mică 2. Gr. Păunescu, învățător.
 Purointea 2. V. Popescu.
 Drajna-de-sus 3. Elena D. B. I. Popescu.
 Bulucea 2. Pop. I. Copăceanu, învățător; d-șora Atina Ștefănescu, învățătoare.
 Novacl 2. P. Ciomescu și P. Cionescu, învățători.
 Izmla 2. D. I. Chison.
 Rânghileșel 2. G. T. Sireșțianu.
 Râsa 2. N. Chivulescu; T. Popescu; V. Popescu, funcț. comercial.
 Bolintin-de-Vale 2. D-șora Mița Gr. Mandinescu; Elena T. Dinu; C. Popescu, student.
 Râmnicu-Sărat 3. Al. Apostolescu; Natalia Apostolescu; V. I. Bătătoreșcu; Zamfir Ionescu.
 Floresci 3. D-șora Maria Pamfilu; I. Antonovici; Sim. Toma.
 Balilești 3. I. Constantinescu.
 Vasilești 3. D-șorele Leonora Gossav; Aneta Gheorghiu.
 Paclolu 3. T. Petrinu.
 Schiopeni 3. Gr. Sălcianu.
 Schineni 3. Emilia Sirbu; I. Manolache; G. I. Cabul.
 Haugu 3. C. D. Mătasă.
 Drăgășeni 3. Gh. Vasileanu, învățător.
 Ciumați 3. Const. Pantazescu.
 Râmnicu-Vilcea 3. Pand. Stoicescu.
 Cerna-Tulcea 3. Preot I. T. Stănescu.
 Teleni 3. Al. Faur.
 Bădăuți 3. G. Nepotescu.
 Butoiu 3. S. Niculescu.
 Clăpuceni 3. G. V. Tutoveanu.
 Balta-Dâmnei 3. D. St. Vlădescu.
 Călanii 3. I. N. Bocănescu.
 Dobrotăsa 3. G. Tănăsescu, învățător.
 Tîfesci 3. G. N. Solu.
 Gemena-Dragna 3. G. I. Didicescu.
 Zieni 3. Marița Christescu; d-șora Flăorea D. Nițulescu.
 Pala 3. Const. Evulescu, învățător.
 Boteni 3. Const. Leonte.
 Păcurății 3. N. Matîțeanu.
 Poenari-Muscel 3. I. I. Duțianu.
 Surala 3. D-șora Aneta Balii; A. Vrănceanu.
 Oenele-Marî 3. Georgescu, inginer.
 Studina 3. I. Marinescu.
 Tirgu-Beresti 3. Elena Strătulescu, învățătoare.
 Rusănesci-de-Jos 3. V. Ionescu, notar
 Curtea-de-Argeș 3. Savinia C. Mănescu, institutore.
 Obiliceni-nouă 3. P. Elena Chioșeana.
 Zamostea 3. D-șora Maria Măcărescu.

Dintre cititorii noștri cari au deslegat o singură ghicitoare, trăgându-se la sorți, a eșit d. *C. P. Constantinică*, învățător, Mănăstirea.

D-sa ne va scrie ce anume carte în valoare de 1,50 voiesce. Dintre deslegătorii a 2 ghicitori, a eșit la sorți d-ra *Anica N. Petrescu* din Rudeni, Argeș.

D-sa ne va scrie adresa pentru a-î expedia volumul de «Balade și Idile.»

Dintre deslegătorii a 3 ghicitori a ieșit la sorți d. *Const. Pantazescu* din Ciumați.

D-sa ne va scrie ce anume cărți românești în valoare de 5 lei voiesce, cum și adresa.

NB. In No. viitor vom publică alte întrebări și probleme.

INFORMAȚIUNI

Elevii absolvenți ai Seminarului Central din Bucuresci cari au obținut diploma de capacitate la finele anului școlar 1897-98 :

1. Angelescu Constantin, Săgêta. Buzêu.
2. Antonescu Anton, Gânjani. Argeș.
3. Antimiu David, Doftana. Bacău.
4. Bănescu Dumitru, Bălcesci. Argeș.
5. Chirișescu Ilie, Marsani Dolj.
6. Diaconescu George, Aref. Argeș.
7. Diaconescu Nicolae, Băile-Pucioasa. Dimbovița.
8. Demetrescu Constantin, Ocina. Prahova.
9. Drăghicescu Teodor, Lîpia-Bojdani. Ilfov.
10. Drăgușin Nicolae, Coveni Dolj.
11. Eftimie Ión, Mușetesci. Argeș.
12. Florescu Antipa, Bucura. Mehedinți.
13. Georgescu Stelian, Bezdead. Dimbovița.
14. Galeșanu Gheorghe, Albescii-Brătesci. Argeș.
15. Ionescu Ión, Bogați. Dimbovița.
16. Moisescu Grigore, Provița-de-jos. Prahova.
17. Neguț I. Ión, Cărpiniștea. Buzêu.
18. Nutzescu Marin, Coșovenii-de-sus. Dolj.
19. Popescu Alexandru, Drajna-de-sus. Prahova.
20. Popescu St. Nicolae, Deagu. Argeș.
21. Popescu Ión Bărbuleț. Dimbovița.
22. Popescu Stan, Strîmbeni. Teleorman.
23. Popescu Gheorghe, Băicoiu. Prahova.
24. Popescu Teodosie, Carboreni-Iași. Argeș.
25. Popescu Constantin, Roșiorii-de-vede. Teleorman.
26. Popescu Dumitru, Piatra. Teleorman.
27. Popescu C. Nicolae, Gemenea Dimbovița.
28. Popescu Dumitru, Len. Romanați.
29. Popescu Ión, Strejesci. Romanați.
30. Popescu I. Nicolae, Brădet. Argeș.
31. Popescu Gheorghe, Frățilescii. Ialomița.
32. Popescu Constantin, Dor-Mărunt. Ialomița.
33. Popescu Sofronie, Moșoia. Argeș.
34. Popescu Ión, Căzănesci. Ialomița.
35. Popilian Ion, Curtea-de-Argeș. Argeș.
36. Petculescu George, Desa. Dolj.
37. Preotescu Constantin, Ceaur. Gorj.
38. Romanescu Pantelimon, Strehăia. Mehedinți.
39. Stoenescu George, Bănăsa. Vlașca.
40. Săvulescu Dumitru, Ocina. Prahova.
41. Thomescu Vasile, Ploescii. Prahova.
42. Tămășescu Ión, Tămășescii. Vlașca.
43. Teodorescu Mihail, Voicescii. Vâlcea.
44. Ulescu Vasile, Pătulele. Mehedinți.

*

Elevii cari au reușit la examenul de capacitate la Seminarul «Nifon Mitropolitul» și au dreptul a fi hirotonisiți preoți în țară:

1. Alexandru Anastasiu.
2. Alexandru Băreăcilă.
3. Constantin Predeleanu.
4. Dumitru Popescu.
5. George Georgescu.
6. Marin Iliescu.
7. Nicolae Stoenescu.
8. Nicolae Popescu-Bodesci.
9. Nicolae Popescu Ulmu.
10. Radu Popescu.
11. Vasile Nișescu.
12. Vasile Popescu.

În zilele de 29 și 30 Iunie s'a făcut distribuția premiilor la elevi și elevele școlilor secundare și primare. În No. viitor vom publica detalii.

*

Rugăm pe toți domnii, cari au bine-voit a ne procură abonamente și n'au trimis încă banii persoanelor sub-serise în liste, să bine-voiască a ni-i înainta de urgență.

Asemenea rugăm pe toți domnii, cari ne-au cerut abonamentul, fie prin serisorii fie prin cărți poștale, să bine-voiască a ne trimite costul. Credem că după 39 de numere primite, avem dreptul a cere să fim achitați, fără să mai fim expuși la cheltueli zadarnice și corespondență inutilă.

POȘTA REDACȚIEI

Tr. I. G. Loco. — Vom publica câte-va din ele. Cărți n'avem în deposit. Coltuc de la Babie ne-a fost dat de alt-cine-va.

M. M. Mehedinți. — Ve mulțumim pentru informația ce ne trimiteți, dar nu e pentru revista noastră.

Eug. I. T. — Jocul școlar ce ne-ați trimis s'ar publica bucuros, dacă am avea și melodia indicată pentru fie-care cuplet.

V. Tomescu, Săbăoani. — Ne pare rău că nu vă putem satisface cerea; nu avem timp să ne ocupăm de așa ceva.

Pr. A. Popescu-Cernica. — Din proverbe vom utiliza treptat.

Al. T. St. Curtea de Argeș. — Trimeteți altele.

D. M. Rimmie. — Ne ai trimis alte lucruri frumoase. Nu ne uită. Poeziile prea cunoscute.

D. C. Bungețianu. — Se va publica mai târziu.

Antispolă. — E nostimă de citit, dar nu de publicat în revista noastră.

C. Tesl. — Regretăm că nu le putem întrebuița.

C. I. Popescu. — La epoca convenită o vom utiliza.

N. G. Dum. — Sint prea cunoscute.

Pr. C. Ștef. — Nu putem publica discursuri funebre.

C. N. Dr. — Nu publicăm poezii, de cât foarte rar . . .

Gh. N., învățator. — Publicăm foarte rar anecdote; dăm mai nainte loc scrierilor ce au interes științific ori practic.

Gh. I. P. — Poezia «Martie» nu s'a admis de comitet; șaradele sint prea lesne de deslegat.

I. C. — Din diverse considerațiuni nu publicăm poezia d-vo «Ungurul către fiul său»

Visător — «Fantazie» nu se va publica.

Pr. P. St. — Regretăm că nu le putem publica, fiind prea cunoscute.

Constantin. — Comitetul nu o crede potrivită pentru revista noastră.

Următoarele articole s'au respins de comitet, nefiind conforme cu scopul revistei noastre :

Snovă de R.; Ovreiu speriat de V. I. Z., R-Sărat; Țiganul și cumătrul său de V. I. Z.; Praznicul Țiganului de D. G.; Pasărea Mămir și desagii cu lichiile de Pr. S. P.; Țiganul în pod de Pr. S. P.; Legenda asupra originii de unde se trag femeile rele.; Românul și Țiganul de C. D. Giuvăresci; Legenda Primăverii, versuri de Pr. A. P.; Gerul lui Marcoici de Pr. A. P.; Doiciu de Pr. A. P.; De ce Grecului îi dăce Capră de Pr. A. P.; Mărtea de I. A.; Morteza și Muritorul de Pr. G. I.;

Sirbii la pădure de At. Cristescu : Anecdote și șarade de M. C, Bucuresci ; Negustorul călător de S. V., Ialomița : Apa la matcă și omul la tēpă de Pr. I. V. ; Cântecul Teleormanului de I. D. ; Dialog olteno-bănănean de L. P. ; Telegramă jupinescă de A. M. ; Forma pământului de A. M. ; Mișcarea pământului de A. M. ; Patru olteni și dece greci la pușcărie de I. P. ; Anecdota de I. B., Drăneni ; Soldatul Român isteț de N. I. ; Țiganii la Ministru de I. Cr. ; Dociu de V. A. P., Brăila : Cugetări de I. A. ; Povestea surdului și a buzatului de Gh. Th. ; Veselia nepuțincoșilor de S. M. M. ; Poveste de S. M. M. ; Răspuns practic de N. ; La cea curte de G. D. ; Cântec militar de A. N. ; Cântec popular de N. P. ; Enigmă patrată de B. Ștef. ; Anecdota de I. B., Roman ; Poezie funebră de D-ra M. A. ; In luncă la conac de I. G. L. M. ; Găinușa Țiganului de T. C. V. ; Dănciucul la Pasce de T. C. V. ; Țiganul înaintea justiției de M. Cr. ; Fapte nu Țla cu lapte de A. N. ; Țiganul fricos de I. B. ; Țiganii la vânătoare de I. B. ; Impăratul păcălit de I. A. ; Poveste despre un Țigan de I. D. ; Țiganul la cēpă de I. D. ; Țiganul la cumētru de V. P. ; Țiganul călugăr de I. R. Țiganul cioban de I. R. ; Spovedania Țiganului de I. C. ; Evreul botezat de I. Lă. ; O întrebare de I. Lă. ; Cumētrul Romănului de I. Lă.

„ALBINA“

Fabrică de luminări de cēră curată de flori, aprobată de Sfintul Sinod prin officia No. 124, din lunie 1896.

Vălenii-de-Munte, Prahova.

Ministerul Cultelor și Instrucțiunii Publice

La 9 Iulie, la prefectura Iași se va ține o nouă licitație pentru aprovizionarea școlilor secundare și institutelor de cultură din Iași cu lemnele de foc necesare, în iarna anului 1898—99.

Condițiile sînt aceleași din publicațiunea No. 16.754/1.681, înserată în «Monitorul Oficial» No. 288 din 31 Martie 1898.

La 10 Iulie în pretoriul Ministerului din str. Diaconeselor pentru darea în întreprindere a lucrărilor de împrejmuire cu grilaj de fier, cu soclu de piatră, la liceul din Pitești.

Valórea lucrărilor după devis este de lei 10.113,03

La 5 August tot în pretoriul Ministerului pentru darea în întreprindere a construcțiunii localului necesar gimnasiului «Alexandru cel Bun» din Iași.

Valórea lucrărilor după devis, lei 270.000.

La 5 August, idem pentru darea în întreprindere a construcției localului necesar externatului secundar de fete din Iași.

Valórea lucrărilor după devis este de lei 230.000.

La 24 August, idem pentru darea în întreprindere a construcțiunii localului școlii normale de învățători din Galați.

Valórea lucrărilor după devis este de lei 867.975,32.

La tóte aceste lucrări Art. 68—79 din legea comptabilității publice sînt obligatorii.

Condițiunile speciale și devisele, se pot vedea la Minister, în str. Diaconeselor, în tóte zilele de lucru la serviciul construcțiunilor.